

Die Meester gaan na die huis van die vrou. Die Meester sien slegs die hart aan

32 Dit het nou begin donker word en almal wat van Judea af saam met My gekom het, het die hele agtermiddag deurgeslaap. Hulle het nou een vir een ontwaak en was verbaas dat die aand so gou aangebreek het. Moes hulle nou begin herberg soek, of sou Ek nou gedurende die koeler ure van die nag voortgaan op My weg?

[2] **Ek** sê egter: “Terwyl die mens slaap, hou die Meester steeds wag. Die Meester voorsien alles, en **die wat met Hom is hoef vir niks voorsiening te maak nie, behalwe dat hulle by Hom sal bly.** Daarom, maak gereed, sodat ons na hierdie dorp van die Samaritane kan gaan. Daar sal almal van ons goeie herberg vind. Hierdie vrou hier, wat vandag op die middag geweier het om aan My water te gee om te drink, **het `n ruim huis** en ek dink sy sal nie weier om ons vir twee dae te akkommodeer nie.”

[3] Daarop kom **die vrou**, wenend van liefde en blydschap, en val voor My voete en sê: “O, Meester, U is my Verlosser, hoe kan ek as arme sonder hierdie barmhartigheid gegun word?”

[4] **Ek** spreek: “**Jy het My in jou hart ontvang**, wat baie meer waardevol is as jou huis, daarom is dit onwaarskynlik dat jy sal weier om My ook in jou huis te ontvang, **wat Jakob, net soos hierdie put, vir sy seun Josef gebou het.** Maar daar is baie van ons, en vir twee dae sal jy baie besig wees deur vir ons te sorg. Jy sal egter besonder voordeel trek hieruit.”

[5] **Die vrou** sê: “Meester, selfs al was julle tien maal soveel, julle sal almal goed versorg word, vir sover dit in my vermoë is. My reeds **baie vervalle huis** het baie skoon kamers en is redelik goed gemeubileer vir sover ek dit kan bekostig, en is slegs deur my, my geneesheer en sommige van sy diensknegte bewoon. Maar ek sê vir U, O Meester, die huis is U s`n. U alleen is die wettige eienaar van my huis, **want U het die oudste reg daartoe.** Van nou af aan is dit geheel en al U s`n en sal so bly met alles daarbinne.”

Amos 9:11 *In dié dag sal Ek die vervalle beskutting/takskuiling van Dawid weer oprig, en Ek sal sy breukplekke toemaak en sy puinhope herstel, en Ek sal hom opbou soos in die ou tyd;*

12 sodat hulle in besit kan neem die oorblyfsel van Edom en al die nasies oor wie My Naam uitgeroep is, spreek JaHWeH wat dit doen.

[6] **Ek** spreek: “O vrou, groot is jou geloof en jou hart is baie opreg. Daarom sal jy my leerling wees en bly.

En waar hierdie Boodskap ook verkondig sal word, **sal jy in alle ewigheid genoem word.”**

[7] **Die Samaritane** was verbaas en ietwat vererg hieroor en verskeie van hulle kom na My en sê: “Meester, ons het ook huise en dit sou meer gepas gewees het as U by ons sou tuisgaan. Want kyk, **hierdie vrou se huis het `n slegte naam hier en is meer `n ruïne as `n huis.”**

[8] **Ek** sê: “Julle is alreeds drie ure saam met My en het My weliswaar herken. Dit begin alreeds donker word, maar niemand van julle het vir My of My leerlinge herberg aangebied nie, alhoewel Ek aan julle versoek voldoen het en beloof het om vir twee dae in julle dorp te vertoef.

[9] Maar Ek het na hierdie **vrou se hart gekyk** en sy het kragtig verlang dat Ek gewillig sou wees om by haar herberg te neem. Daarom, dis nie Ek wat gevra het om in haar huis tuis te gaan nie, **maar haar hart het dit gevra.** Aangesien hierdie hart nie voor julle gedurf het om te praat nie, het Ek hierdie hart **halfpad ontmoet** en haar gevra wat sy begeer het om met haar brandende liefde, vol gewillige verlange en gretigheid aan My te gee.

[10] Dit is die oorwegende rede waarom Ek nou in hierdie vrou se huis sal herberg neem vir twee dae. **Geseënd is hy wat nie aanstoot sal neem oor hierdie saak nie.”**

[11] **Ek** sê vir julle: “Soos `n persoon saai, so sal hy maai. Wie karig saai, sal ook so maai, maar wie oorvloedig saai, sal oorvloedig maai. Niemand van julle het sover aan My of aan My leerlinge enigiets aangebied nie, **maar hierdie vrou het My onmiddellik eienaarskap gebied van alles wat sy besit.** Wie van julle het dit vir My gedoen? Is dit dan nie ook regverdig dat Ek haar eer voor julle almal nie? Ek vertel julle: **wie ook met hierdie vrou gaan argumenteer oor hierdie saak, met hom sal dinge baie sleg gaan in sy tydelike lewe.”**

[12] Hierop het die Samaritane, sigbaar vererg, verbaas na mekaar gestaar, maar daarna hulleself reggeruk en My om toestemming gevra sodat hulle My die volgende dag kon besoek.

[13] Maar **Ek** antwoord: “Ek nooi julle nie of verwag nie iets van julle nie. Die van julle wat egter vrywillig na My toe sal kom, sal die deur nie gesluit vind nie, maar sal volkome vrye toegang hê tot My. **Daarom, wie ook wil kom, laat hom kom en wie ook wil tuis bly, laat hom tuis bly,** want Ek forseer en oordeel niemand nie.”

[14] Hierop staan die Samaritane op en gaan dorp toe. Maar Ek het nog `n rukkie by die put vertoef, en **die vrou het al die dorstiges wat saam met My was, iets gegee om te drink van haar waterbeker.**